

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/10/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114202992
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114202992.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Mareka Košča a JUDr. Mareka Kohúta, v právnej veci žalobcu: R. P., nar. XX.X.XXXX, bytom E. Š.I. XXX, zastúpenej advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom Svidník, Sovietskych hrdinov 163/66, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 28.10.2015 pod č. k. 11C/39/2014-92, jednodhlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti vo výroku o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky a vo výrokoch o trovách konania.

N e p r i z n á v a žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov vyššie označeným rozsudkom zastavil konanie v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia (o zaplatenie 120,58 eur s prísl.), a to podľa § 96 ods. 1, 2 O.s.p.. Zároveň určil, že poplatok 120,58 eur, ktorý dojednáva žalovaný so spotrebiteľmi v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok služby spočívajúcu v možnosti odkladu, maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 120,58 eur, a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 62,24 eur v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalovaného zaviazal nahradiť žalobkyni trovy konania o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky vo výške 524,28 eur, na účet jej právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej rozhodol, že účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania o vydanie bezdôvodného obohatenia.

Vychádzal z odôvodnenia návrhu, ktorým žalobkyňa sa domáhala určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky ohľadom poplatku vo výške 120,58 eur za službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch splátok úveru, resp. revolvingu, pričom v žalobnom petite citovala celé znenie tejto zmluvnej podmienky podľa bodu 8.1 úverovej zmluvy, ktorú uzavrela ako spotrebiteľ so žalovaným na základe žiadosti zo dňa 16.4.2013. Žalovaný si okamžite započítal sporný poplatok (120,58 eur), ktorý činí až

14,8 % z úveru. Navyše, tento poplatok sa platí bez ohľadu na poskytnutie danej služby. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/109/2011, podľa ktorého, súd považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj takú, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmu dodávateľa, a to sa vzťahuje aj na prípad, ak veriteľ si ešte pred poskytnutím úveru zinkasuje nejakú jeho časť, čo odporuje ratio legis inštitútu úveru. Zároveň sa žalobkyňa domáhala aj vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 120,58 eur, avšak v tejto časti však žalobu zobrala v priebehu konania návrh späť, a to vzhľadom na to, že neuhradila ani istinu úveru. Žalovaný žiadal návrh zamietnuť, s tým, že žalobkyňa nepochopila inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky. Sporná zmluvná podmienka predstavuje samostatný právny úkon, jej vznik nie je podmienkou pre vznik úverovej zmluvy. Vyplýva to z bodu 8.6 dohody. Jej uzavretie zo strany žalobkyne bolo slobodné a dobrovoľné. Navyše, dohodnutá odplata je cenou plnenia, ktorá je vylúčená v zmysle § 53 ods. 1 Obč. zákonníka pri posudzovaní neprijateľných zmluvných podmienok.

Na základe vykonaného dokazovania a aplikáciou ustanovení § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 879p Obč. zákonníka a § 153 ods. 4 O.s.p. uzavrel, že nárok žalobkyne na určenie neprijateľnosti vyššie uvedenej zmluvnej podmienky je dôvodný. Podľa jeho názoru, nie žalobkyňa, ale žalovaný nepochopil inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky a absolútne ignoruje princíp ochrany práv spotrebiteľa. Vyplýva to z jeho pokusu o obhájenie spornej dohody a vysvetlenie „výhod“ pre dlžníka vyplývajúcich z tejto dohody. Snaží sa obhájiť niečo, čo obhájiteľné nielen z právneho hľadiska, ale ani morálneho posúdenia nemôže byť. Žalovaný totiž žalobkyňu strhol z úveru sumu 120,58 eur ako poplatok za to, že ak by snád niekedy v budúcnosti žiadala o odklad splátok, aj to až pri splnení ďalších podmienok (stanovenej doby práceneschopnosti alebo skončenie pracovného pomeru), povolí jej odklad, ale maximálne troch splátok, a to všetko za poplatok 120,58 eur pri úvere 840,- eur. Zmluvné dojednanie nie je formulované tak, že ak spotrebiteľ skutočne chce odklad splátok, môže si ho aktivovať, ale je formulované tak, že službu napriek tomu, že ju spotrebiteľ ešte nepotrebuje a zjavne ani nechce, zaplatí poplatok vo výške 120,58 eur, čo je 14,3 % z úveru. Mesačná splátka je vo výške 45,01 eur. Za odklad troch splátok, t.j. vo výške 135,03 eur, spotrebiteľ má zaplatiť poplatok, ktorý je len o nie celých 15,- eur nižší ako súčet troch prípadných odložených splátok. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je preto nepochybná (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/111/2014 zo dňa 26.5.2015). Nie je možné vylúčiť súdnu kontrolu tejto zmluvnej podmienky s tým, že sa týka ceny. Zo súdnej kontroly totiž je vylúčená nie samotná cena, ale primeranosť ceny na jednej strane a tovaru a služieb na druhej strane ako protiplnenie (napr. rozsudok Súdného dvora EÚ C-26/13 zo dňa 30.4.2014 vo veci Arpád Kásler, Hajnalka Káslerne Raabai proti OTK Jelzalogbank Zrt, bod 54). Podmienky týkajúce sa protihodnoty, ktorú dlhuje spotrebiteľ veriteľovi alebo ktorá má vplyv na skutočnú cenu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť veriteľovi, teda v zásade nepatria do tejto druhej kategórie podmienok vylučujúcich súdnu kontrolu, s výnimkou otázky, či je výška protihodnoty alebo cena, ktorá je dohodnutá v zmluve, primeraná službe veriteľa (rozsudok Súdného dvora EÚ C-143/13 zo dňa 26.2.2015 vo veci Bogdan Matei, Iona Ofelia Matei proti SC Volksbank Romania SA, bod 55, 56). V danom prípade súd neposudzoval cenu ako jej primeranosť k dodanej službe, ale celú dohodu o cene za možný odklad splátok, ktorá spočíva v tom, že spotrebiteľ má platiť za niečo, čo mu nie je dodané (tzv. teória skutočného plnenia). Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 18Co/109/2011 uviedol, že za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži záujmom dodávateľa. Súd dodáva, že celá sporná dohoda sa považuje komplexne, teda nielen výška stanoveného poplatku, ktorý však nepochybne vzhľadom na to, že predstavuje viac ako 14 % poskytnutého úveru len potvrdzuje záver o neprijateľnosti celej tejto zmluvnej podmienky. Zo súdnej kontroly by bola vylúčená sporná dohoda, ak by bola individuálne dojednaná. Tento názor je však spochybnený už tým, že ide o formulárovú dohodu. Navyše, z výpovede žalobkyne, ktorej súd nemal dôvod neveriť, pretože je tiež dôkazným prostriedkom, vyplýva, že nemala záujem žiadnu takúto dohodu uzavrieť. Preto je logické, že v čase, keď podpisovala žiadosť o poskytnutie úveru, výška sporného poplatku v tlačive danej úverovej zmluvy ešte nemohla byť uvedená, pretože nebolo známe, v akej výške bude žalobkyňu úver schválený. Sporný poplatok nepredstavuje celé číslo a nepochybne ide o určité percento z poskytnutého úveru, keďže poplatok musel byť do zmluvy dopísaný až po schválení úveru, a teda rozhodne nemohol byť ňou odsúhlasený. Preto dospel k záveru, že sporná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. Zároveň zdôraznil, že platí prezumpcia práve o tom, že neprijateľná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, ako to vyplýva z § 53 ods. 3 Obč. zákonníka. Dôkazné bremeno o opaku je na žalovanom, ktorý však toto dôkazné bremeno neuniesol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď úspešnej žalobkyni priznal ich náhradu pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 524,28 eur.

V konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia by prislúchala náhrada trov konania žalovanému podľa § 146 ods. 2, veta prvá, O.s.p.. Súd však zohľadnil okolnosti prípadu a žalovanému náhradu trov konania s použitím § 150 ods. 1 O.s.p. nepriznal. Vychádzal z okolností prípadu, že postavenie žalobkyne ako spotrebiteľky, ktorá je v slabšom zmluvnom postavení ako dodávateľ, teda žalovaný, a zohľadnené boli aj nekalé praktiky žalovaného súvisiace s neprijateľnou zmluvnou podmienkou, o ktorej rozhodol v tomto konaní a na základe ktorej zrazil zo schváleného úveru sumu príslušného poplatku, hoci predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, v časti určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a vo výroku o trovách konania, podal žalovaný odvolanie, ktorým žiadal o jeho zmenu tak, aby návrh žalobkyne bol v celom rozsahu zamietnutý, prípadne napadnutý rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie predovšetkým zdôvodnil tým, že rozsudok je nepreskúmateľný, pretože zdôvodnenie „nerovnováhy“ a „hrubej nerovnováhy“ v neprospech spotrebiteľa nie je v ňom žiadnym spôsobom konkretizované. Na základe rozhodnutia sa nedá určiť, v čom mal preukázané znaky neprijateľnej podmienky a ako aplikoval ustanovenie § 53 ods. 1 Obč. zákonníka. Jeho obranou sa súd vôbec nezaoberal, pretože vo viacerých bodoch - napr. jeho tvrdeniach o tom, že dohoda je graficky oddelená od zvyšného obsahu zmluvy o úvere, že je samostatne podpisovaná - na tieto skutočnosti nielen nereflektuje, ale uvádza závery, ktoré objektívne ani nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 171/2005 zo dňa 27.4.2006, ako aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sž-o-KS 100/2006 zo dňa 20.6.2007. Zo záverov prvostupňového súdu nevyplýva v prvom rade to, na základe čoho uprednostnil tvrdenie žalobkyne v konaní a nezohľadnil ho v kontexte jej skoršieho reálneho a faktického konania. Dohoda o poskytovaní služieb je graficky odčlenená, má samostatný názov a je samostatne podpisovaná. V rozsudku táto skutočnosť nie je žiadnym spôsobom zohľadnená, teda vôbec nie je zrejmé, prečo nejde o relevantnú skutočnosť pre posúdenie toho, či primerane zmýšľajúca osoba vie alebo nevie, čo vlastne uzatvára a podpisuje. Okrem toho súd mal poznať z vlastnej činnosti, že žalobkyňa neuzavrela dohodu o poskytovaní služieb dňa 16.4.2013 (t.j. v tejto prejednávanej veci) po prvýkrát. Z konania vedeného pod sp. zn. 11C/40/2014 (na tom istom súde) vyplýva, že takúto dohodu uzavrela už aj v roku 2012 (27.9.2012). Teda objektívne mala vedomosť o takejto dohode, o jej dôsledkoch a o jej obsahu už z vlastného skoršieho konania. Súd sa mal zaoberať uvedeným aj z hľadiska jej informovanosti, čo však nespravil, keď tvrdí, že žalobkyňa o dohode nevedela. Z napadnutého rozsudku tak vyplýva záver, že postačuje, aby po viac ako 3 rokoch dlžník vyhlásil, že on ani nevie, čo podpísal, a pre konajúci súd ide o dostatočný argument. Takýto spôsob výkladu základných zásad súkromného práva (najmä pacta sunt servanda) nemá oporu v žiadnom zákonnom ustanovení (a dokonca ani ustanoveniach o ochrane spotrebiteľa). Ďalej tvrdí, že záver súdu o tom, že poplatok sa má platiť bez poskytnutia „protiplnenia“, je nepreskúmateľným. Protiplnením môže byť to, čo môže byť predmetom právneho vzťahu. V zmysle ustanovenia § 118 ods. 1 Obč. zákonníka je predmetom právneho vzťahu vec, právo alebo iná majetková hodnota. To, čo je obsahom práva, vymedzuje následne aj § 494 Obč. zákonníka - povinnosť niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo strpieť. Teda rozsudok súdu prvého stupňa, okrem strohého konštatovania, neobsahuje odpoveď na to, na základe čoho dospel k tomu, že nadobudnutie práva na odklad splatnosti splátok nepredstavuje protiplnenie.

Ďalej žalovaný v odvolaní napáda aj závery, podľa ktorých je súd oprávnený skúmať v rámci testu neprijateľnosti podmienky, aj ustanovení o cene. Vylúčenie možnosti skúmať „primeranosť ceny“ zahŕňa aj skúmanie ceny ako takej (v opačnom prípade by právna úprava nelogicky pripúšťala, aby sa cena ako taká skúmala, ale už nie jej primeranosť). Teda jeho rozhodnutie je nezákonné aj preto, že sa v odôvodnení rozsudku veľmi zjednodušujúco, resp. sa vôbec nezaoberal s posúdením dohody o poskytnutí služby z hľadiska toho, či ide alebo nie o individuálne ustanovenie, čo je základný predpoklad pre možnosť posudzovania z hľadiska neprijateľnosti. Podľa § 53 a násl. Obč. zákonníka je možné hovoriť o neprijateľnosti iba vtedy, ak je splnená podmienka, že nejde o individuálne dohodnuté ustanovenie a súčasne ide o ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán. Dohoda o poskytnutí služby by nikdy nevznikla, ak by ju žalobkyňa nepodpísala. Táto dohoda sa podpisuje samostatne, je graficky odčlenená od zvyšného obsahu zmluvy, súčasne aj z jej obsahu vyplýva, že nie je podmienkou či predpokladom pre jej uzavretie. Z čl. 8.8.6 výslovne uvedené vyplýva. „Individuálny“ v spotrebiteľskom práve znamená nielen reálnu možnosť spotrebiteľa

určitú podmienku formulačne ovplyvniť, ale predovšetkým možnosť spotrebiteľa dosiahnuť, že takáto podmienka sa nestane súčasťou jeho vzťahu s dodávateľom bez toho, aby to zmenilo jeho postavenie oproti tomu stavu, ak by podmienku prijal. Teda ho nebude zaväzovať na základe jeho vlastného rozhodnutia a toto rozhodnutie nemá vplyv na možnosť uzavrieť (v tomto prípade) úverovú zmluvu za týchto podmienok, ak by podmienku akceptoval. Na základe vyššie uvedeného žalovaný tvrdí, že výrok o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky je predčasný a nepreskúmateľný. Okrem toho tvrdí, že súd sa nesprávne vyporiadal s otázkou aplikácie § 53 Obč. zákonníka, a s tým, či dohoda o poskytovaní služieb má individuálnu povahu.

Súčasne žalovaný napadol aj rozhodnutie o náhrade trov konania. Okresný súd postupoval pri rozhodovaní o náhrade trov tak, že ich náhradu rozdelil na časť týkajúcu sa určovania neprijateľnej podmienky a na časť týkajúcu sa vydania bezdôvodného obohatenia. Zároveň vo vzťahu k náhrade trov právneho zastúpenia žalovaného rozhodol v rozpore s § 150 ods. 1 O.s.p., keď neprihliadol na žiadnu tam uvedenú okolnosť (t.j. či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril). Skutočnosť, že žalobkyňa je spotrebiteľom, nezbavuje procesnej zodpovednosti za to, aký návrh vo veci podala. Už vôbec neskúmal, že žalobu nepodala bez právneho zastúpenia. V tomto prípade teda dôvodnosť alebo nedôvodnosť podanej žaloby nie je možné skúmať ako v prípade, kedy žalobu podá spotrebiteľ bez právnej pomoci.

Žalobkyňa sa na odvolanie žalovaného písomne nevyjadрила.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že jeho odvolaniu nie je možné vyhovieť. Pokiaľ súd prvého stupňa napadnutým výrokom určil neprijateľnosť vyššie citovanej zmluvnej podmienky, v tejto súvislosti správne zistil skutkový stav a správne ho aj právne posúdil. Preto odvolací súd plne odkazuje na zdôvodnenie rozsudku v tejto časti (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku v napadnutej časti a k odvolacím dôvodom žalovaného odvolací súd dopĺňa:

Žalovaný predovšetkým v odvolaní namieta, že rozsudok je nepreskúmateľný, pretože zdôvodnenie „nerovnováhy“ a „hrubej nerovnováhy“ v neprospech spotrebiteľa nie je v ňom žiadnym spôsobom konkretizované. Taktiež sa súd nezaoberal tým, že dohoda je graficky oddelená od zvyšného obsahu zmluvy o úvere, že je samostatne podpisovaná - na tieto skutočnosti nielen nereflektuje, ale uvádza závery, ktoré objektívne ani nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Ako súd prvého stupňa, tak aj súd odvolací mal k dispozícii Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.9.2012 (prílohou obálka), pričom v jej bode 8 sa uvádza, že dohoda o poskytnutí služby sa uzatvára podľa § 269 ods. 2 Obch. zákonníka. Podľa bodu 8.8.1 tejto žiadosti, predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu: a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 120,58 eur, a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 62,64 eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.

Ak tento text žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere súd prvého stupňa určil a posúdil, že je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, s týmto jeho záverom sa odvolací súd plne stotožňuje. Správne konštatoval, že týmto bodom sa žalovaný ako dodávateľ snaží obhájiť niečo, čo obhájiteľné nielen z hľadiska právneho, ale ani morálneho posúdenia nemôže byť. Strhnutie z úveru sumu 120,58 eur ako poplatok za to, že ak by snáď niekedy v budúcnosti žalobkyňa ako dlžník žiadala o odklad splátok, aj to až pri splnení ďalších podmienok (stanovenej doby práceneschopnosti alebo skončenia pracovného pomeru), a bude jej povolený odklad, ale maximálne troch splátok, a to všetko za poplatok 120,58 eur pri úvere 840,- eur, takéto dojednanie prinajmenšom nielenže nebolo

medzi účastníkmi úverovej zmluvy individuálne dojednané, ale odporuje dobrým mravom. Je logické, že v čase, keď žalobkyňa podpisovala žiadosť o poskytnutie úveru, výška sporného poplatku v tlačive danej úverovej zmluvy ešte nemohla byť uvedená, pretože nebolo známe, v akej výške jej bude vôbec úver veriteľom (dodávateľom) schválený. Navyiac, z formulárovej zmluvy vyplýva, že výška tohto poplatku musela byť do zmluvy dopísaná až po schválení úveru, teda rozhodne nemohla byť odsúhlasená žalobkyňou ako spotrebiteľom. Teda v tejto súvislosti odvolací dôvod žalovaného absolútne neobstojí.

Naopak, odvolací súd zastáva názor, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (neprimeraná sankcia za budúce porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, teda za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa na zaplatenie sumy, o výške ktorej nemohol mať žiadnu vedomosť v čase písania žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Ak takúto zmluvnú podmienku súd podstúpil povinnej súdnej kontrole (jedná sa o tak vnútroštátne ako aj unitárne ustanovenia o ochrane spotrebiteľa), v tejto súvislosti mu nemožno nič vytknúť, ak po takejto kontrole citované zmluvné dojednanie vo výroku rozsudku určil za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Obč. zákonníka. To isté platí aj o tzv. neindividuálnom dojednaní citovanej zmluvnej podmienky.

Pokiaľ žalovaný napáda odvolaním aj výrok o trovách prvostupňového konania, ak súd použil ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. v súvislosti s nekalou praktikou žalovaného ohľadom neprijateľnosti označenej zmluvnej podmienky (aj po späťvzatí návrhu o vydanie bezdôvodného obohatenia), aj tento výrok rozsudku odvolací súd považuje za vecne správny, pričom odkazuje na jeho správne a náležité zdôvodnenie v odôvodnení napadnutého rozsudku (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti vo výroku o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky a vo výrokoch o trovách konania ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže úspešnej žalobkyni trovy odvolacieho konania nevznikli, ich náhrada jej priznaná nebola.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.